

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 4. čtvrtletí 1938

Plán vykoupení

Dary 14 soboty jsou pro Misijní pole
oddělení Středoevropského

Biblické úkoly, = Pomůcka ke studování Bible. = Vychází čtyřikrát
v roce. = Předplatné Kč 10.— ročně, = Jednotlivá čísla Kč 2.50
S čistým papírem na poznámky Kč 3.— Ročně Kč 12.—
Vlastním nákladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ, Střední 10

Sabbath=School=Lessons bohemian, Fourth Quarter 1938.

Printed in Czechoslovakia

Odsouzení

Vinni před Bohem

1. Oč bychom měli ustavičně prositi? Ž. 119, 18

„Úkolem andělů nebeských jest připravovati srdce tak, aby chápalo slovo Boží, abychom byli okouzleni jeho krásou, napomínání jeho výstrahami, povznášení a posilování jeho zaslíbeními. Naše prosba má být jako žalmistova: „Otevři oči mé, abych spatřoval divné věci ze zákona tvého.“ Často se zdá, že nelze odolat pokušení, jelikož pokoušený, zanedbav modlitbu, čtení a zpytování Písma, nemůže se ihned rozpomenouti na zaslíbení Boží a čeliti tak satanu zbraněmi Písma. Ale andělé obkličují ty, kteří žádají o poučení ve věcech nebeských; a v době nejvyšší potřeby uvedou jim v paměť pravdy, jež potřebují. A tak, když se přivalí nepřítel jako řeka, duch Hospodinův jej pryč zažene.“ (Spor 364)

2. Kolik lidí zhřešilo? Řím. 3, 23

Netoliko Písmo, ale i lidská zkušenost praví: „Všickni zajisté zhřešili a nedostává se jim slávy Boží.“ Kdo opravdu říci může, že nikdy nesměšlel, nemluvil a nečinil nic nesprávného? V provinění se mohou být rozdílly, ale není nikoho, kdo by byl prost hříchu.

3. Co Pavel dosvědčil? V. 9

Židé i pohané jsou přestupníci a pod zákonem. Národnost ani řeč, místo ani postavení, náboženské vyznání nebo bezvyznání nemohou nás omluviti ani sprostiti odsudku zákona. Všichni zhřešili. Bůh však pro všechny předzvěděl cestu, po níž by mohli uniknouti. Jako nikdo není vyloučen z odsouzení pro přestoupení, tak nikdo není vyloučen z opatření Boží milosti.

4. Na které svědectví poukazoval Pavel, aby dokázal, že Židé i pohané jsou stejně vinni a odsouzeni? V. 10—18

5. Jak Pavel ukončil své odůvodňování odsouzení? V. 19

Jak slavnostní jsou slova: „Aby vinnen byl všecken svět Bohu.“ Kterýsi evangelista svým posluchačům zvláštním způsobem jasně ukázal, že potřebují vykoupení. Na papíře měl napsány dvě otázky: „Co musím činit, abych byl spasen?“ a

„Co musím činit, abych byl ztracen?“ Na první otázku uvedeno bylo několik veršů z Písma. Odpověď na druhou otázku zněla: „Nic.“ Jak je to pravdivé, že nemusíme činit nic, abychom byli ztraceni, neboť jsme v takovém postavení. Jsme členy ztraceného pokolení.

Uznání viny

6. Proč jest nutné, abychom uznali svou vinu? Mat. 9, 10—13

Není-li si člověk vědom hříchu, nebude mítí přání po Spasiteli hříšníků. Hříšník musí vyznati svou vinu i to, že zákon jest spravedlivý a dobrý. Prosí-li o milost, uznává tím svou vinu. Luk. 18, 13, 14

7. Co jest prohlášeno za hřích? 1. Jan. 3, 4

„Prvním krokem ke smíření s Bohem jest poznání hříchu. Hřích jest přestoupením zákona. Skrze zákon jest poznání hříchu. Aby hříšník poznal svou vinu, musí svou povahu měřiti Božím velikým měřítkem spravedlnosti. Zákon jest zrcadlo, které ukazuje dokonalost spravedlivé povahy a člověka zmocňuje, aby poznati mohl své vlastní chyby.“ (Gr. Kampf 558)

Jest veliký rozdíl mezi hříchem a hříchem. Hřích prozrazuje povahu neobnoveného života; hříchy naproti tomu jsou vnější známkou vnitřní povahy. „Všecka naše přestoupení pocházejí z hříchu. I kdyby nám byla odpuštěna všecka naše přestoupení, hřešili bychom dále. Pro nás musí býti učiněno něco více, než pouhé odpuštění hříchů.“ (His Cross and Mine 125)

Trest za hřích a odpuštění

8. Jaký trest byl dán za přestoupení zákona? Řím. 6, 23

Zákon bez pohrůžky trestem byl by prostě dobrou radou. Za přestoupení svého zákona předzvěděl Bůh tak přísný trest, jelikož hřích činí člověka neschopného pro věčný život. Kdyby byl Bůh hříšníku dovolil věčně žít, bylo by to zvěčnění hříchu, který On tak nenávidí.

9. Koho Bůh vyvolil za pomocníka, aby celá rodina lidská nebyla zničena? Ž. 89, 20

„Odplata za hřích jest smrt“, ale Bůh „složil pomoc

v reku udatném“. Předzvěděl pomoc, aby odsouzení nebyli úplně zavřeni.

10. Co učinila nekonečná Moudrost, aby hříšník mohl být zachráněn a činiti pravedlnost? Izai. 53, 10, 11

Právnictví nezná zásady, podle které by se provinilci mohlo dostat milosti, leč na úkor spravedlnosti. V plánu vykoupení potkává se však spravedlnost s milostí.

11. Jak Pavel zdůrazňuje tuto zásadu. Řím. 3, 25, 26

„Hříšníku se dostává milosti, ačkoli zákon zůstává ve své platnosti. Nebesa udělila největší dar, jaký dáti mohla, aby Bůh „spravedlivým byl a ospravedlňujícím toho, kterýž jest z víry Ježíšovy“. Skrze tento dar zachraňování jsou lidé od zahynutí a stávají se dítkami Božími.“ (Test. V. 739)

2. úkol — 8. října 1938 — Z. s. 17.27

Vykoupení

1. Co učinil Bůh k zachránění hříšníka? Řím. 1, 16

Evangelium jest Boží radostné poselství pro hříšníka, které mu oznamuje opatření Boží milosti. Ono jej poučuje o milosrdenství Božím. Spravedlnost zacházela by s ním, jak toho zasluhuje. Milosrdenství však nese jeho vinu a zachází s ním lépe než zaslouží.

2. Kdo jest středem evangelia? Jan 1, 29

3. V kom jenom jest spasení možné? Skt. 4, 12; Jan 14, 6

4. Jak může Kristus zachrániti přestupníka? Žid. 7, 25

5. Jakou otázku dává Pavel o plánu vykoupení? Žid. 2, 2, 3

6. Oč usilovali proroci i andělé? 1. Petr. 1, 10—12

Spasení jest neivýznamnější slovo v lidské řeči; je to nejdůležitější slovo Bible a nejsladší slovo, jaké kdy dolehlo k lidskému sluchu.

Veliký Vysvoboditel

7. Od jakého trestu chce nás Kristus vysvoboditi?

Odpověď: Může nás vysvoboditi od trestu, moci a jsoucnosti hříchu. Svou smrtí zbavuje nás trestu hříchu; svým

životem moci hříchu a svým druhým příchodem jsoucnosti hříchu.

8. Jaké tři rozdílné doby spasení uvádí apoštol? 2. Tim. 1, 9; Fil. 2, 12; Řím. 13, 11

V prvním verši jest uvedeno spasení jako věc minulosti; v druhém jako děj přítomný a v třetím jako očekávání v budoucnou.

9. Jak toto třé spasení apoštol shrnuje dohromady? 2. Kor. 1, 10

Kristus zjeven v nás

10. V koho máme doufat, znajíce tuto skutečnost? Ž. 130, 7. 8

11. Jak se před Ním v soudu ukážeme, když Jej celým srdcem milujeme a posloucháme? 1. Jan. 4, 17 konec

„Jestliže Kristus přebývá v našem srdci, potom také nastane úplná změna naší povahy. Duch Kristův a jeho láska obměkčují srdce, pokořují duši a naše myšlenky a přání povznášejí k nebesům a k Bohu.

Potom Kristus ustavičně Duchem svým musel přebývat v srdcích svých učedníků. Jejich další společenství s Ním bylo užší, nežli ono osobní před tím. Světlo, láska a moc v nich přebývajícího Krista vyzařovali z jejich obličejů, takže lidé se divili při pohledu na ně a poznali, že s Ježíšem bývali.“ (Cesta 78. 82)

12. Jak krátce vylučuje apoštol plán vykoupení? Jan 3, 16; 1, 12

V prvním verši se učíme, že Bůh dal; v druhém, co jsme přijali.

3. úkol — 15. října 1938 — Z. s. 17.13

Co musím činit, abych byl spasen?

Pokání a znovuzrození

1. Jakou otázku předúležitou dal žalárník ve Filipis? Skt. 16, 30. 31.

2. Jak odpověděl Petr na tutéž otázku o letnicích? Skt. 2, 37. 38

3. Nač se opírá víra v Pána Ježíše? Jan. 5, 39—47; Luk. 24, 25—27

Oba učedníci vyznali, jako jejich bratři, že věří v Pána Ježíše, ale jejich názory, vzniklé falešnou nadějí a učením jejich vůdců, zbraňovaly jim pochopiti jeho poslání. Kristus je učil a s nimi žil; ale oni přece nepochopili jeho život, jeho smrt a zaslíbené zmrtvýchvstání. Zde učí, že jest nutné poznání Písma, chceme-li poznati Její a spasení v NĚm. Musíme přijmouti slovo Boží, jím se nechati poučiti a vésti. Mnohým z nás nyní, řekl by jako tehdy: „Ó nesmyslní a zpozdilí srdcem k věření.“ Jeho slovo máme uvažovati, abychom Její poznali a následovali.

4. V čem záleží pravé pokání? Ezech. 18, 29—32

Jest dobré naříkati nad svými hříchy; ale pravé pokání značí vzdáti se hříchů a míti je v ošklivosti.

„Jestliže pokání nezpůsobí nápravu (reformaci), není pravé. Spravedlnost Kristova není pláštěm k zastření hříchů, které nejsou vyznány a zanechány; je to životní zásada, proměňující povahu a opanovávající chování se.

5. Jak se projeví pravé pokání? Mat. 21, 28, 29; Efez. 4, 28

Kdo změní svůj názor o způsobu života, v síle Boží změní také svůj život. Jestliže pokání z krádeže značí více nekrásti, pak pokání o svěcení soboty značí sobotu více neznesvěcovati. Ať jakkoli člověk přestoupil vůli Boží, jestliže činní pokání, bude potom věrný a poslušný.

6. Které dvě hlavní zásady zahrnuty jsou v evangelíu?

Skt. 20, 21

První slova, která pronesl Jan Křtitel a Spasitel, byla „pokání čiňte“. Mat. 3, 1, 2; 4, 17. V Novém zákoně jsme 60krát napomínání, abychom činili pokání. Pokání nad minulými hříchy musí býti provázeno vírou v moc Kristovu, která nás může očistiti o hříchů a jeho následků.

7. Čím jest pokání způsobeno? Řím. 2, 4; 2. Kor. 7, 10

Když spatřujeme Boží dobrotu a lásku, jak se zjevuje v utrpení a smrti jeho Syna, vede nás to ku pokání. Nečiníme pokání, aby nás Bůh miloval, ale On zjevuje nám svou lásku abychom činili pokání.

Kristus, cesta života

8. Kdo podnikl první kroky k našemu spasení? Řím. 5, 8

Bůh nemá své dítě v nenávisti, že zhřešilo. On je miluje, jak Bůh milovatí může. Jan 3, 16. Kristus se „obětoval“. Žid. 9, 14. Zmařil sebe a ponížil se. Fil. 2, 7. 8. To vše mělo svůj účel, jak praví Petr. 1. Petr. 3, 18.

9. Jak může být člověk zpět přiveden k Bohu? Izai. 43, 11

Kdyby byl člověk mohl být vykoupěn jinak, než skrze smrt Kristovu, pak bychom se cele mohli spolehnouti na to, že třikrát opěťovaná prosba Kristova „Otče, je-li možné, necht odejde kalich tento ode mne“, nezůstala nevyslyšena. Golgota potvrzuje skutečnost: „Pomoc má jest v Hospodinu“ a v nikom jiném.

Člověk sám je bezmocný

10. Proč je člověk bezmocný k vykoupení sebe? Izai. 52, 3; Řím. 7, 14. 23. 24

11. Co učiniti nemohou dobré skutky? Gal. 2, 16

Jenom drahá krev Kristova mohla dosti učiniti požadavkům přestoupeného zákona Božího, a to z prosté příčiny, že odplata za hřích jest smrt a že dobré skutky nemohou hříšníka ospravedlniti a jeho vinu shladiti. Přinášeti Bohu dobré skutky značilo by získati si přízeň Boží. Tím by byla popírána nezbytnost víry v Ježíše Krista.

12. Co je základem všeho falešného náboženství?

Spoléhání na skutky. Monier Williams, professor na univerzitě v Oxfordu, praví: „42 let svého života věnoval jsem studiu knih, které východní národové pokládají za svaté a shledal jsem, že všichni spoléhají na vykoupení skrze dobré skutky. Jsou si jisti, že spasení musí být koupeno a skutky a zásluhy člověka, že jsou jedinou cenou výkupní.“

13. Co nemůžeme učiniti? Žalm 49, 8

Lidé nemohou se vzájemně vykoupiti. Za všechno povinné jsme díkem Tomu, který nás obdařil svým požehnáním. Vše, co jest nám dáno k záchraně, nemůžeme použiti k zaplacení vin jiných. I kdyby někdo hotov byl zemřít za jiného, nikterak by nemohl vyhověti potřebě jiných. Jenom Kristus, Syn Boží, dosti mohl učiniti požadavkům přestoupeného zákona. Ten, který jest bez hříchu, musil nésti břímě hříchu lidstva. Co

člověk nemohl učiniti pro sebe, ochotně to učinil Kristus. Řím. 8, 32.

Jediná smrt, vyhovující bídě lidstva

14. Co učinil Kristus mimo vykoupení? Kol. 1, 14—16

Náš Vykupitel jest zároveň Stvořitel. I když za naši vinu bylo zapláceno, musíme se přece znovuzrodit. K tomu je potřebí téže tvůrčí moci.

„Nejprve musí v srdci působiti jistá moc, musí přijíti s hůry nový život, nežli se člověk může obrátiti od hříchů k svatosti. Touto mocí jest Kristus. Jenom jeho milost může opět oživiti mrtvé síly duševní a vésti je k Bohu, k dokonalé svatosti.“ (Cesta 14)

15. Co jest vyloučeno Božím plánem vykoupení? Řím. 3, 27

Člověk nemůže učiniti nic, čím by se právem mohl chlubit. Jenom v Kristu, působením jeho Ducha a jeho mocí můžeme býti proměněni. Fil. 4, 13. Plánem vykoupení je tedy vyloučena všeliká spravedlnost lidská. Musíme se chlubit spasitelnou mocí Kristovou, tím, co On vykonal pro nás a skrze nás.

4. úkol — 22. října 1938 — Z. s. 16.59

Ospravedlnění hříšníka

1. Čím jsme ospravedlněni? Řím. 5, 9

2. Jak může být hříšník ospravedlněn? Řím. 3, 24

3. Co potřebuje hříšník k svému ospravedlnění? Řím. 5, 1

Uvažování o tomto verši vede k úsudku, že k ospravedlnění je potřebí trojího: krve Kristovy, milosti Boží a víry člověka. Pokání činící je ospravedlněn krví Spasitele, která v hojnosti nabízí milost Otcovu a člověk ji přijímá, jestliže věří. Kristova krev umožňuje ospravedlnění hříšníka Boží milost jest jeho nezasloužená přízeň, která hříšníku nabízí krev Kristovu a víra jest rukou, kterou člověk chápe nabízené odpuštění.

„Víra, sloužící k našemu spasení, není pouhým souhlasem rozumu, nýbrž je v srdci tak hluboko zakořeňena, že spasiti může všechny, kteří vírou přicházejí k Bohu. Věřiti, že spasiti může jiné, ale nikoli tebe, to není víra pravá; ale jestliže se

kdo chápe Krista, jako své jediné naděje, osvědčuje pravou víru“. E. G. W.

Víru musí následovat skutky

4. O kom je praveno, že budou spravedliví? Řím. 2, 13

Náš vztah k zákonu Božímu je takový, že nás může buď ospravedlnit nebo odsoudit. Kdyby ho člověk nikdy nebyl přestoupil, byl by ospravedlněn, neboť zákon odsoudit nemůže nikoho, kdo jej nikdy nepřestoupil.

5. Co je nemožné člověku, který přestoupil zákon? Řím. 3, 20

Slovo „protož“ vztahuje se na závěr verše 19, „aby vinen byl všecken svět Bohu“. Jestliže člověk přestoupil zákon, není možné, aby se ospravedlnil jeho plněním. I kdyby člověku bylo možné po přestoupení zákon cele zachovávat, nebyl by tím ospravedlněn, neboť by nemohl nahromadit spravedlnost, aby tak dosti učinil za dřívější přestoupení.

6. Máme tudíž dospět k závěru, že kdo je vírou ospravedlněn, nemusí být více poslušen? Který verš ukazuje správný vztah víry ke skutkům? Jak. 2, 20

7. Co způsobí ospravedlňující víra? V. 24

K Římanům uvádí Pavel ospravedlnění z víry, způsobené z milosti Boží krví Kristovou. Ale pravá víra bude vždy provázena skutky. To se stane proto, že pravá víra vede vždy k poslušnosti.

8. Kdo ze Starého zákona je uveden, jako ospravedlněn z víry? Řím. 4, 2. 3. 6—8

Zde mluví Pavel o Abrahamovi a Davidovi, kteří znali význam ospravedlnění. Bible zřetelně učí, že od pádu člověka jeho naděje záležela jenom na milosti Páně. „Věrou Abel“, „věrou Enoch“, „věrou Noé“, jest praveno o praotcích. Jím byla spravedlnost připočtána skrze víru, ačkoli tehdy nepřijali zaslíbení.

Pavel i Jakub představují Abraháma jako příklad ospravedlnění. Oba poukazují, že víra je nezbytná k ospravedlnění, a oba praví, že víra provázená byla skutky. O Abrahamovi je praveno: „Protože uposlechl Abraham hlasu mého a ostříhal nařízení mých, přikázání mých, ustanovení mých a zákonů mých“. On nejenom že u víře přijal zaslíbení Boží, nýbrž

v jich světle také chodil; jeho skutky před Bohem i lidmi svědčily o jeho ospravedlnění. Jeho poslušnost, když jej vyzval, aby obětoval svého syna, označuje Jakub jako spojení víry a skutků. Jak apoštol praví, byl ospravedlněn ze skutků a nikoli jenom z víry. Obé jest nerozlučně spojeno v životě každého člověka, který ospravedlnění přijímá jako dar. Bůh povolal Abrahama jako tebe i mne. Abraham dbal vyvolení a zvolil si činění vůle Boží; proto jej Bůh posílil, aby byl věrný a poslušný.

„Co je ospravedlnění z víry? Je to dílo Boží, které slávu lidskou poráží do prachu a činí pro ně to, k čemu nestačuje jejich síla.“ (Test. to Min. 356)

9. Od čeho nás nemůže osvoboditi ospravedlnění z víry?

Řím. 3, 31

Milost neodstraňuje zákon, nýbrž jenom trest. Barnes praví: „Ospravedlnění z víry vede k ostříhání zákona. Hříšník uznává, jak ošklivé jest přestoupení, Oddává své srdce Bohu a hotoví se k ostříhání jeho zákona.“

Ospravedlnění obšťastňuje

10. Co Kristus praví hříšníkovi, který je spasen z milosti?

1. Jan. 2, 1; Efez. 4, 28

11. Z čeho se raduje ten, kdo je opravdu ospravedlněn?

Řím. 5, 1—5

Rčení jako „pokoj máme, přístup máme, chlubíme se souzením, láska Boží rozlita jest v srdcích našich“, jsou písní vykoupených. Chlubiti se souzením značí, že ospravedlněný pokládá zklamání za určení. V jeho srdci září hvězda naděje.

12. Čím se také máme chlubit? Řím. 5, 11; 2. Kor. 9, 15

5. úkol — 29. října 1938 — Z. s. 16.45

Ospravedlnění z víry

Největší potřeba člověka

1. Jaký je přirozený stav člověka? Řím. 3, 10; Izai. 64, 5

2. Co tedy člověk nejvíce potřebuje? Efez. 4, 18; Jan 10, 11; Pŕís. 12, 28

Odcizen životu Božímu, musí člověk především přijíti opět ve shodu a společenství se svým Stvořitelem, aby mu

mohl být udělen život s hůry. Pán Ježíš praví: „Já jsem přišel, aby život měli.“ Všem, kteří Jej přijímají udílí hojnost života s velikou nadějí a ujištěním blaženosti, jakou člověk dosud nepoznal.

3. Kde je zdroj spravedlnosti? Jer. 23, 6; 1. Kor. 1, 30

4. Jakou zkušenost předivnou učiní každý, kdo Krista přijímá za svého osobního Spasitele? Zach. 3, 3. 4; Izai. 61, 10

Každý, kdo u víře přijímá spravedlnost Kristovu, může učiniti tutéž zkušenost, jako Jozue. Takovým duším odjata budou nečistá roucha hříchu a samospravedlnosti a oblečeny budou v slavnostní roucho spravedlnosti Kristovy. Kristus to zaslubuje učiniti pro každého svého opravdového následovníka.

5. Jaké ovoce ukáže se v životě, když Kristus sídlí v srdci? Gal. 5, 22. 23

Dvoji spravedlnost

6. Jakou rozdílnou spravedlnost uvádí Pavel? Řím. 10, 3; Fil. 3, 9

7. Co jest naše vlastní spravedlnost u Boha? Izai. 64, 6

8. Jakým obrazem ukazuje Spasitel projevení se spravedlností lidské? Luk. 18, 11. 12

9. Jaké chyby osudné dopustil se Izrael vdávnu? Řím. 9, 31. 32

10. Co máme rozuměti rčením „skutky zákona“ (Řím. 9, 32) a „spravedlnost zákona?“ (Fil. 3, 6)

Odpověď: Tato rčení vztahují se na vnější shodu se zákonem, způsobenou přáním zasloužiti si spasení místo „poslušnosti z víry“ (Řím. 16, 26,) podmíněnou naší láskou k Bohu.

11. Jaká podobná chyba církve Laodicenské jest uvedena? Zjev. 3, 14—22

„Zvěst, že Kristus jest naší spravedlností, přinesla velmi mnohým duším ulehčení a svému lidu Pán praví: ‚Jděte vpřed.‘ Poselství církvi Laodicenské lze použiti na náš stav.“ (E. G. White v Rev. and Herald 23. července 1889)

Naplnění spravedlností Kristovou

12. Co se pro nás stane, když Pána Ježíše přijmeme za osobního Spasitele? 2. Kor. 5, 21; Řím. 5, 18. 19; Jer. 23, 5. 6

„U víře může (hříšník, který Boha tak urazil a zarmoutil) přinést Bohu zásluhy Kristovy a Pán spravedlnost svého Syna přičítá hříšníkú. Spravedlnost Kristova jest přijata místo poklesků člověka.“ (E. G. White, Rev. and Herald 4. list. 1890)

V Kristu nabízena jest „spravedlnost Boží“, „skrze odpuštění předešlých hříchů“; a tak jest umožněno, aby „spravedlnost zákona vyplněna byla v nás“. Řím. 8, 4.

13. Oč máme usilovati? Mat. 6, 33; Sof. 2, 3

„Ztratíme-li článek o ospravedlnění, ztratíme všecko pravé učení křesťanské... Kdo pobloudí od ospravedlnění křesťanského, upadne do „spravedlnosti zákona“, to jest, ztratí-li Krista, musí spoléhati na vlastní skutky. Zanedbáme-li ospravedlnění, ztratíme je úplně. Proto je třeba, abychom si to stále připomínali.“ (Luther)

14. Co musí následovati, když stále budeme usilovati o Boží spravedlnost? Mat. 5, 6

15. Po čem by každý měl toužiti? Fil. 3, 8, 9

„Naše naděje má vždy býti sílena poznáním, že Kristus jest naší spravedlností.“ (Test. V. 742)

6. úkol — 5 listopadu 1938 — Z. s. 16.33

Nezbytnost víry

Nenahraditelná vlastnost

1. Co je člověku nemožné bez víry? Žid. 11, 6

„Věřiti značí důvěřovati Bohu, věděti, že nás miluje a ví, co je pro nás to nejlepší. Proto víra nevolí cesty vlastní, nýbrž Boží... Vírou pohlížíme přes přítomnost s její těžkostmi a útrapami tam, kde jasné nám bude vše, čemu nyní nerozumíme.“ (Diener d. E. 230)

2. Proč Izraeli vdávnu neprospělo kázání evangelia? Žid. 4, 2

3. Co bylo potřebí k zachování v noci přesnic mimo zabití beránka? 2. Mojž. 12, 7

Jestliže rodina měla býti zachována, musely býti veřeje pomazány krví. Tak je to i s námi. Nestací, že byl zabit Beránek velikonoční. U víře přijmouti musíme jeho krev.

neboť víra používá to, co Bůh umožnil. Kristus zemřel ne proto, aby všichni museli být zachráněni, ale aby zachráněni mohli být. Jeho smrt umožňuje naše spasení, nikoli však s přinucením.

Víra je dar Boží

4. Co je víra? Žid. 11, 1

„Nám prospěje jenom ta víra, která Její přijímá jako osobního Spasitele a používá jeho zásluh. Víra mnohých lidí jest jenom domněním. Zachraňující víra jest přednost, jež ty, kdož přijímají Krista, uvádí do společenství s Bohem. Pravá víra značí život. Živá víra jest rozmnožením síly, ubezpečující důvěrou, pomáhající k vítězství.“ (Desire 347)

5. Jaký dar jest víra? Efez. 2, 8

„Víra jest dar Boží téměř v témž smyslu, jako schopnost viděti, choditi a jísti. Toto jsou Boží dary, jež nikomu nejsou bez Něho možné, a přece On to za nás nekoná. Věci, které vidíme, moc viděti pevnou hmotu po které chodíme, síla k chodění a k jídlu pocházejí od Boha; a přece vlastně všechno konáme sami, ale nikoli bez Něho. Tak je to i s vírou; Bůh dává pravdu, předmět víry, i sílu k věření, ale nevěří za nás. Ač pomáhá věřícímu, on však musí věřiti dobrovolně, nenuceně.“ (J. A. Wood)

6. Kolika lidem jest tento dar udělen? Řím. 12, 3

„Víra, která nás zmocňuje přijmouti dary Boží, sama jest darem, který jest určitou měrou dán všem lidem.“ (Erziehung 262)

Založena na slově Božím

7. Na čem spočívá pravá víra? Řím. 10, 17

„Pravá víra založena jest na Písmě svatém.“ (Diener d. E. 232)

8. Jakého rčení Mojžiš často použil, aby dosvědčil, že poznal tuto skutečnost? 5. Mojž. 1, 11; 6, 3 (viz též kap. 10, 9; 12, 20; 15, 6; 26, 18; 27, 3)

9. Jaký výrok lidí, často používaný, zjevuje nedostatek víry? Jan 6, 30

10. Co musíme činit podle slov Spasitelových? Jan 11, 40
Jestliže někdo chce dosáhnouti knihu, musí vrátit knihu

ruku; tento úd slouží k dosažení věci zemských. Když nám Bůh nabízí spasení, musíme je přijmouti vírou.

Pravá víra je osobní zkušeností

11. Či víru Spasitel zvlášť chválil? Mat. 8, 5—10

Snad bychom očekávali, že Spasitel obrátí pozornost na víru knížete v kap. 9, 18. 19, jehož dcera byla mrtvá, ale nikoli na setníka, jehož služebník byl nemocen. Ale víra setníkova založena byla na slově. Spasitel věděl, že nebude moci vždy s námi býti osobně. Proto, když shledal víru, založenou na slově, pravil: „Ani v Izraeli tak veliké víry jsem nenalezl.“

12. Co zvlášť bude chyběti před příchodem Páně? Luk. 18, 8

„Víra vzrůstá přivlastněním si slova Božího. Abychom posílili víru, musíme často býti spojeni se slovem.“ (Erziehung 262)

13. Kdo Mu bude pevně věřiti při jeho příchodu? Zjev. 14, 12

V pravé víře zahrnuty jsou tři věci: Poznání, důvěra a odevzdání vlastního „já“ Pánu Ježíši k našemu spasení.

7. úkol — 12. listopadu 1938 — Z. s. 16.22

Zákon a evangelium

Zákon

1. Co je základem každé vlády?

Odpověď: Zákony. (1. Mojž. 2, 16. 17; Ezech. 20, 10. 11)
Člověku bylo po jeho stvoření přísně přikázáno, aby byl poslušen. „Bůh postavil člověka pod zákon, jako nevyhnutelnou podmínku jeho bytí vůbec. Byl poddán vládě Boží a žádná vláda nemůže býti bez zákona.“ (Gleichnisse 38). Celá příroda, všechny stvořené věci i bytosti svou ovládány zákony. Přestoupení těchto zákonů přináší neštěstí neposlušným. Zrušení všech vládních zákonů, vedlo by k anarchii.

2. Jakou otázku dal jeden zákoník Spasiteli? Mar. 12, 28

3. Co odvětil Spasitel? V. 29—31

4. Jak obě přikázání dána byla již v Starém zákoně? 5. Mojž. 6, 4. 5; 3. Mojž. 19, 18

Spasitel pravil, že to jsou přední přikázání. Měl zajisté na mysli nejdůležitější úlohu, co se týká otázky jejich vztahu k Bohu a bližním. Stvoření musí především vědět, v jakém vztahu má být k svému Stvořiteli. Za druhé má stvoření znáti svůj poměr k bližním. Proto hned při stvoření museli být dány dva základní směry; a pokud trvá stvoření, musí zde být i ony. Tato dvě přikázání jsou tedy přední a věčné. V nich jsou obsaženy zásady vznešeného mravního zákona Božího.

5. Kde jsou tyto zásady podrobně ukázány? 2. Mojž. 20, 1—17

6. Na kolik desek kamenných byly napsány? 2. Mojž. 31, 18

Deset přikázání napsáno bylo na dvou deskách. V dvou hlavních přikázáních obsaženo jest všech deset. Spurgeon to vysvětluje takto: „Miluješ-li Boha z celého srdce, musíš zachovat desku první; a miluješ-li bližního jako sebe samého, musíš ostříhat desku druhou.“

7. Jak Pavel poukazuje na obsáhlou podstatu druhého z dvou velkých přikázání? Řím. 13, 8—10

Pozorujte výrok: „V tom slovu se zavírá.“ V přikázání: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého“ jest zahrnuto šest přikázání posledních, a „milovati Boha nade všechno“, obsahuje 4 první.

8. Co Spasitel pravil o těchto přikázáních? Luk. 10, 25—28; 18, 18—20

V prvním případě použil Spasitel shrnutý čili zhuštěný zákon v slovech „láska k Bohu“ a „láska k bližnímu“. V druhém poukazuje přímo na pět přikázání druhé desky; obě desky pokládal za tentýž zákon.

9. Jak je označeno přikázání „milovati bližního svého jako sebe samého?“ Jak. 2, 8

„Zákon královský“ jest desatero. Nebyl to tedy nový zákon, ale byl již odedávna zvěstován a znám.

Zákon a evangelium spojen

10. Jak je zákon znám i pohanům? Řím. 2, 14. 15

Ačkoli psaný zákon Boží, daný Izraelitům skrze Mojžíše, nebyl pohanům znám, zjevil se Bůh všem lidem skrze své dílo stvoření. Svědomí člověka jest činné, isouc ovládáno Duchem Božím. I mezi pohany zjevuje se působení Ducha Božího v dobrých skutcích a v úsilí vésti vzorný život.

11. Zač je hřích prohlášen? V jakém vztahu je k tomu zákon? 1. Jan. 3, 4; Řím. 3, 20; 7, 7

Zákon nečiní nikoho hříšником, ale prostě zjevuje skutečnost, že člověk je hříšník. Nevěděli bychom co jest hřích, kdyby to zákon nezjevil. „Skrze zákon poznání hříchu“. Zákon sám jest „svatý, přikázání svatě i spravedlivé a dobré.“ Řím. 7, 12

12. V kom jenom jest spasení? Řím. 8, 3

Není třeba rušiti zákon, aby v platnost uvedeno bylo evangelium. „Ve skutečnosti nenahrazuje jedno druhé, ale cele se spolu shodují... Zákon jest úzce spojen s evangeliem. Zákon vždy razí cestu evangeliu a poukazuje naň; evangelium zase vždy vede ku přesnému plnění zákona.“ (J. Wesley)

13. Co jest evangelium? Řím. 1, 16

Skrze evangelium přináší nám Bůh zvěst o svém Synu Ježíši Kristu. Řím. 1, 1—3. Přináší radostné poselství, jak hříšník může býti zachráněn a v spravedlnosti Boží zachován. Zjevuje nám, že Kristus svou smrtí vzal na sebe vinu hříchu a že skrze jeho Ducha vyplněna jest v nás spravedlnost zákona. Řím. 8, 4

14. Ukaž příkladem vztah evangelia k zákonu!

Zákon může zjevovati horečkový stav, tak jako teploměr, ale nemůže nemocného uzdraviti. Zákon nikdy nemůže vysvoboditi z hříchu. Kristus, ten veliký lékař vysvobozuje nás z hříchu, nikoli tím, že zničí zákon (teploměr). Úlohou lékaře jest nemocného přivésti tam, aby teploměr neukazoval horečku. To činí Kristus tím, že nám udílí svou spravedlnost. Zákon (duchovní teploměr) osvědčuje naši spravedlnost v Kristu Ježíši. Řím. 3, 21

15. Jaká změna stává se s dětmi temnosti? Efez. 5, 6. 8

„Zůstaneme-li v Kristu a bude-li v nás přebývatí láska Boží, potom i naše pocity, naše myšlenky, naše veškerá počínání budou se shodovati s vůlí Boží, kterou Bůh zřejmě vyjádřil ve svém svatém zákoně.“ (Cesta 65)

8. úkol — 19. listopadu 1938 — Z. s. 16.13

Znovuzrození

Podstata přirozeného člověka

1. Jací jsme od přirozenosti? Efez. 2, 3; Jer. 17, 9

Jak nadmíru zlé jest srdce člověka, jest ukázáno chováním se náboženských vůdců na sklonku pozemského života Spasitelova. Jejich srdce naplněna byla takovou zlobou, že v těžké době, kdy až k smrti pronásledovali Nevinného, nechtěli ani vstoupiti do síně Pilátovy, aby se neposkvrnili. Jan 18, 28

2. Co jest příčinou neobnoveného stavu člověka? Řím. 1, 21, 28

3. Kdo jest hybnou silou nevykoupených? Efez. 2, 2

4. Od čeho jsou lidé hříchem odcizeni? Efez. 4, 18

5. Jak jenom může mít člověk věčný život? Jan 3, 7

Jestliže něco činíme, abychom činili něco proto, že jsme zde, musíme se znovuzrodit, abychom si počínali jinak. Jestliže člověk chce činit dobré, musí se dříve státi dobrým; znovuzrození jest počátek života.

„Náboženství, které přichází od Boha, jest jediné, které vede k Bohu. Abychom Mu správně sloužili, musíme býti zrozeni z Ducha Božího. Tím bude srdce očištěno a mysl obnovena; ono nás zmocní, abychom Boha poznali a Její milovali. Bude naší pohnutkou, abychom ochotně zachovávali všecka jeho přikázání. To jest pravé uctívání.“ (Des. of Ages 189)

6. Jak srdce přirozené má se k věcem Božím? 1. Kor. 2, 14; Řím. 8, 7. 8

Nový život

7. Kdo jest hybnou silou vykoupených? Fil. 2, 13

8. Jak nastává znovuzrození? Jan 3, 5; Tit. 3, 5; 1. Petr. 1, 23

Spasitel uvádí vodu na prvním místě, ne proto, že by to bylo důležitější, ale podle pořádku. Tak to učinil i Petr, když odpovídal na otázku spasení. Skt. 2, 38. Křest jest viditelnou pečetí odpuštění hříchu. Je-li někdo ospravedlněn, tedy podle práva zemřel hříchu a potom má následovati křest, čil pohřbení.

9. Co učinil Spasitel, když pravil: „Nenarodí-li se kdo z vody?“ Jan 3, 5; Řím. 6, 4

„Nikodém věděl, že Spasitel poukazoval na křest vodou.“ (Des. of Ages. 172)

10. Co v té době pro nás činí Duch svatý? Tit. 3, 5

„Život křesťana není zjemněním nebo zlepšením života nýbrž změnou staré povahy. Vlastní „já“ a hřích umírá a začíná nový život. Tato změna může být způsobena jenom mocným působením Ducha svatého.“ (Desire 172. Leben 103)

Duch svatý jest dchnutím života duchovního. Udělen Ducha Božího jest udělením života Kristova.“ (Desire 805 Leben 496)

Znovuzrození musí být dokonalé

11. V jakém smyslu stáváme se jedno s Kristem? Gal. 3, 27

Jako Kristus křtem započal nový život, tak nový život křesťana začíná při křtu. Při křtu zřikáme se všelikého spojen se satanem a s královstvím temnosti a prohlašujeme svou příslušnost ke Kristu a jeho království.

12. Proč se nám dostává tohoto nového života? Gal. 4, 19

„Abyste mohli vésti život svatý a bohulibý, jste rovněž tak závislí na Kristu, jako ratolest, která má růsti a nést ovoce, je závislá na kmeni. Jsouce od něho odloučení, nemáte žádného života ani žádné síly, abyste mohli odpírati pokušením nebo růsti v milosti a ve svatosti. Jestliže zůstanete v NĚM, budete prospívat a bude-li život váš vycházeti z jeho života, neuschnete, aniž budete neplodní. Budete podobni stromu štípenému při tekutých vodách.“ (Cesta 72. 73)

13. Kterými slovy Spasitel prohlašuje znovuzrození? Jan 3, 3

„Člověk musí mít nové srdce, novou žádost, nová předsevzetí a nové pohnutky k novému životu. Je to hrubý klam.

domnívá-li se někdo, že jest pouze třeba vyvinouti ono dobré, které jest od přirozenosti v člověku.“ (Cesta 14)

**14. Co se musí státi, chceme-li se s Kristem zjevití v slávě?
Kol. 3, 3. 4**

Odumřením starému životu a přebýváním v Kristu proměňování jsme v život nový, který jest „s Kristem skryt v Bohu“. Život s Kristem jest ujištěním, že se s Ním ukážeme v slávě, jak praví apoštol: „Víme pak, že když se ukáže, podobní jemu budeme, nebo viděti jej budeme, jakž jest.“ 1. Jan. 3, 2.

9. úkol — 26. listopadu 1938 — Z. s. 16.06

Důkazy znovuzrození

Přináší světlo a život

1. Proč Kristus přišel na tento svět? Jan 10, 10. 11
2. Proč Jan napsal své evangelium? Jan 20, 30. 31
3. Proč psal svůj první list? 1. Jan. 5, 13

Znamení znovuzrození

4. Co jest jedním ze znamení znovuzrození? 1. Jan. 5, 1
Verití, že Ježíš jest Kristus, značí; vzdáti se všeliké naděje, že bez Něho bychom mohli býti spaseni. Jako dítě obrací se k své matce, tak se přidružujeme Pána Ježíše, jako jediného Vykupitele.

5. Co je důkazem znovuzrození? 1. Jan. 5, 4
„Skrze Ducha stává se věřící účasten božské povahy. Svému Duchu dal Kristus božskou moc, aby přemohl všechny zděděné i získané náklonnosti k zlému a jeho církvi aby vtiskl jeho povahu.“ (Desire 671. Leben 387)

**6. Jak zřejmé jest oddělení křesťana od světa? Jan 17, 14;
Jak. 4, 4**

Kdosi pravil: „Čím jest síť pavouku a vnaidlo lovcí, tím je svět satanu.“ „Není daleká doba, kdy každý bude zkoušen. Svěcení nepravé soboty bude vnucováno... Kdo stále povoloval světským žádostem a přizpůsoboval se zvykům světa, raději povolí vládnoucím mocem, než aby se stal předmětem posměchu a potupy.“ (Prophets and Kings 188)

Je to krásné, když lze říci: „Nalezl jsem toho, který může cele spokojiti mé srdce ubohé.“ Viz Jer. 15, 16

7. Co jest pádným znamením znovuzrození? 1. Jan. 3, 9

„Jsme-li předofni spravedlností Kristovou, nemáme žádného zalíbení v hřichu. Můžeme se sice dopustiti poklesku, ale nenáviděti budeme hřich, který Synu Božímu způsobil tolik utrpení.“ E. G. W. v Review 18. III. 1890.

Důkazy úplného obrázení

8. Po čem lze poznati pravého následovníka Kristova? 1.

Jan. 2, 29

„Než Adam zhřešil, mohl si poslušenstvím k zákonu Božímu vycvičiti spravedlivou povahu osobitou. On však padl; tímto jeho pádem padli jsme i my všichni a sami se nemůžeme učiniti spravedlivými. Od té doby jsme pod hřichem, nemáme svatosti a nedovedeme dokonale ostříhati zákona. Nemáme žádné vlastní spravedlivosti, kterouž bychom mohli býti ospravedlněni před zákonem Božím. Avšak Kristus se v to vložil za nás. On žil na zemi za zkoušek a pokušení rovněž takových, jaké zakoušíme my; žil však bez hřichu. Zemřel za nás a nyní se nám nabízí, že hříchy naše přijme na sebe a dá nám svou spravedlnost. Jestliže se Mu cele odevzdáme a přijmeme Jej za svého Spasitele, potom, byť i náš život byl sebe hříšnějším býval, přece pro něho budeme pokládáni za spravedlivé. Osobitá povaha Kristova zaujme místo povahy naší a Bůh nás přijme na milost právě tak, jako kdybychom nebyli hřešili.“ (Cesta 66)

9. Který rys povahy křesťana osvědčuje jeho znovuzrození? 1. Jan. 4, 7

10. Jak se projevuje láska? 1. Jan. 3, 17, 18

11. Kterým zvláštním darem vyznačuje se znovuzrození? 1. Jan. 4, 13

12. Za jakou podmínkou zaslíbil Bůh dáti svého Ducha? Skt. 2, 38

Ovoce znovuzrození

13. Po čem lze poznati, že Duch jeho jest v nás? 1. Jan. 3, 24

14. Čím Duch plní život? Řím. 5, 5; Gal. 5, 22, 23

15. Co je dalším znamením znovuzrození? 1. Jan. 4, 13. 14

Jelikož v opravdově obráceném křesťanu přebývá Duch svatý a jest jeho vůdcem, rádcem i učitelem, stane se živým svědkem zachraňující moci Boží. V své službě těm, kteří jsou v bídě tělesné i duchovní, zjevovati bude ducha Spasitelova. „Budete mi svědkové“. Skt. 1, 8

10. úkol — 3. prosince 1938 — Z. s. 16.01

Posvěcení

Dvoji služebnost

1. Čemu jsou odcizeni služebníci hřícha? Řím. 6, 20

2. Či služebníci jsme skrze Krista? V. 18

„Zvítěziti můžeme plně. Spasitel zemřel, aby nám uvolnil cestu k ujití, abychom přemohli každou zlou náklonnost, každý hřích i každé pokušení a tak cele zůstávali s Ním.“ (Test. 1. 144)

Boží přání jeho dítkám

3. Jaká jest vůle Boží pro nás? 1. Tes. 4, 3

4. Který nedostatek duchovní pro vždy by nás odloučil od Boha? Žid. 12, 14

5. Či mocí umožněno jest posvěcení? 2. Tes. 2, 13

6. Jak dokonale vysvobodí Kristus ty, za něž zemřel? Skt. 26, 18; Mich. 7, 18. 19

„Odpuštění hříchů není jediným výsledkem smrti Kristovy. Tu nekonečně velikou obět nepřinesl jenom ke zhlazení hříchů, nýbrž aby lidská podstata byla znovuzřízena, obnovena a připravena pro přítomnost Boží.“ (Test. V. 537)

„Satan jáásá, když slyší jak vyznavači Kristovi omlouvají se pro své chyby. Takové omlouvání vede ke hříchu. Pro hřích není omluvy. Každé pokání činící, věřící dítko Boží dosáhnouti může svatou povahu, život, podobný Kristus.“ (Desire 311)

7. Které vlastnosti křesťanské je potřeba při posvěcení právě tak, jako při ospravedlnění? Skt. 26, 18; Kol. 2, 5. 6

„Kdo se domnívá, že hřích v něm jest silnější než moc Boží ku přemožení, ten již podlehl. Vírou v krev Kristovu můžeme v Něm všichni býti dokonalí. Díky Bohu, nemáme zde co činit s věcmi nemožnými. Posvěcení smíme požadovati. Můžeme se těšiti z přízně Boží. Nemusíme býti úzkostliví, jak o nás smýšlí Kristus a sám Bůh, nýbrž pamatovati, jak Bůh smýšlí o našem zástupci Ježíši Kristu. Jste přijati mezi milé. Pokání činícímu věřícímu Pán ukazuje, že Kristus přijímá jeho odevzdání se a přetvořuje jej podle svého obrazu.“ (E. G. W. v Gen. Conf. Bull. 17. IV. 1891)

Vzrůst v posvěcení

8. Jak se dosahuje posvěcení? 2. Kor. 7, 1; 2. Petr. 1, 5—11

„Posvěcení jest dílo celého života.“ (Gleichnisse 65) Je to dílo celého života, neboť je to denní shodování se s vůlí Boží.

9. Jak úzce spojeno jest posvěcení s poslušností? 1. Petr. 1, 2; Luk. 1, 6; 4. Mojž. 15, 40

„Předností každého jednotlivce jest říci: ‚Chci věrně následovati poučení svého Mistra, ať city mé jsou jakékoli. Nechci čekati na blažené pocity, na tajemný popud.‘ Chci říci: ‚Co jest mi přikázáno? Jaká jest má povinnost? Co mi přikazuje Mistr?‘“ (E. G. W. v Review 9. IV. 1889)

Jsme posvěceni ku poslušnosti. Jsme očištěni od hříchu, abychom v moci Boží a za vedení Ducha jeho již nehřešili. On má moc umožniti takovéto posvěcení ku poslušnosti. K vykonání jeho úmyslu musíme se mu poddati, jako hlína v ruce hrnčářově

10. Oč prosil Spasitel svého Otce? Jan 17, 17

Dítko Boží jest slovem Božím zrozeno, živeno i očišťováno. Moc ku posvěcení jest v Kristu, zjevna skrze slovo Boží. „Poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí“ od hříchu. Ona zplodí pravé služebníky Boží. Ovocem pak bude život spravedlnosti a posvěcení.

11. Co jest zvláštním znamením posvěcených? Dan. 9, 3—5; Eiež. 3, 8; 1. Kor. 15, 9; 1. Tim. 1, 15

Daniel projevuje hlubokou pokoru, uznání své lidské nehodnosti. Pavel se jmenuje „nejmenší mezi svatými“. O něco

později psal: „Kterýž nejsem hoden slouiti apoštolem“, a před svou smrtí napsal, že jest nejpřednějším z hříšníků. (Fil. 3, 12—14)

Čím blížeji přicházíme k zrcadlu, tím zřetelnější jsou chyby. Čím blížeji přicházíme ke Kristu, tím větší jsou nedostatky naší povahy.

12. V jakém vztahu ku posvěcení jest správné zachovávání soboty? Ezech. 20, 12

Jenom ten může vpravdě světit den sobotní, kdo ve svém životě zakusil stvořitelenskou moc, jejíž památkou jest sobota. To potom bude znamením posvěcující mocí Boží v jeho životě.

13. Jak drahé jest posvěcení vykoupených? 1. Petr. 1, 18, 19

11. úkol — 10. prosince 1938 — Z. s. 15.59

Stálost

Možnost, vypadnouti z milosti

1. Co se může státi s tím, kdo jest účasten milosti Boží? Gal. 5, 4; Žid. 12, 15

„Jediná cesta ke vzrůstu v milosti Kristově jest ta, že beze všech vlastních zájmů konáme dílo od Krista nám svěřené, že všecko činíme, seč jsme, abychom pomocně a po-zehnaně pomáhali ochotně těm, kdož potřebují našeho přispění a naší pomoci. Ze cvičení přichází síla, a činnost jest první podmínkou životní... křesťan, který se zpěčuje užívati své duchovní síly, které mu Bůh svěřil, nejenom že v milosti Kristově neporoste, nýbrž docela pozbude sílu, kterou ještě má.“ (Cesta 87. 88)

2. Kdo z učedníků Ježíšových bude spasen? Mat. 24, 13

V předcházejících verších praví Spasitel, že jeho následovníci musí zakoušeti válku, hlad, mor, zemětřesení, zrazování a pronásledování, a praví: „Ale kdo by setrval až do konce, ten spasen bude.“

3. Který dar duchovní jest potřebí na začátku i v pokračování křesťanského života? Žid. 11, 6; Kol. 2, 6

4. Co se může státi s vírou člověka?

Odpověď: Uvaž, co se může státi s naší vírou: 1) může zhynouti, Luk. 22, 32. 2) může býti ztracena, 1. Tim. 1, 19. 3) od víry lze odstoupit, 1. Tim. 4, 1. 4) lze ji zapřít, 1. Tim. 5, 8. 5) lze ji zrušit, 1. Tim. 5, 12. 6) lze od ní pobloudit, 1. Tim. 6, 20. 21. 7) a převrátit, 2. Tim. 2, 16—18.

Nutnost zůstatí u víře

5. Jak dlouho musíme zůstatí u víře, abychom mohli býti účastní věčného života? Zjev. 2, 10
6. K čemu jsme napomínání, jelikož je možnost odpadnutí? 1. Kor. 15, 58; Žid. 3, 12—14; 2. Petr. 3, 17
7. Co jest u víře uděleno? Jan 6, 47
8. V jakém smyslu již máme život věčný? Tit. 3, 7
9. Kdy bude uskutečněna naděje věčného života? Řím. 6, 22; Mar. 10, 29. 30
10. Co se stane s tím, kdo nepřináší ovoce? Jan 15, 2. 6

Naděje pro pokoušené

11. Na jaké nebezpečí poukazuje apoštol? 2. Petr. 2, 20. 21

Musíme se mítí na pozoru před potměšilým bližením se zlého. Satan nás hned nepokouší, abychom přestupovali příkázání sobotní, nebo kradli a lhali, ale klade osídla našim krokům. Je to třeba sklenička vína, která mladého muže svádí na cestu opilství; jsou to nekalé myšlenky, které svádí ku pohrdání všelikou mravností. Chová-li někdo myšlenky sobecké, brzy bude sveden ke krádeži. Křesťanu jest potřebí, aby odvrhl všeliké zdání zlého, neboť neučiní-li tak, může se octnouti na srážné cestě.

12. V čí životě se to osvědčilo? 1. Sam. 10, 6. 9; 1. Par. 10, 13

13. Čeho se zvláště máme vystříhati? Žid. 2, 3

„Dokud boj nebude ukončen, budou zde ti, kteří odstupují od Boha. Satan bude působiti, aby nepozorovaně zeslabil pevnost duše, a jenom Boží moc může nás zachovati. Při každém kroku musíme se tázati: „Je to cesta Páně?“ Pokud žijeme musíme své myšlenky i činy chovati na neochvějně zásadě. Bezpeční jsme jenom tehdy, jestliže se spolehneme na Boha, jsouce skrytí v Kristu. Bdělost a modlitba jest naší ochranou.“ (Praphets and Kings 83. 84)

14. V čem záleželo tajemství vytrvalosti Mojžíše a Spasitele? Žid. 11, 27; 12, 2
15. Kterou skutečnost máme si vzít do srdce? Juda 24. 25
 „Když Kristus přijal lidskou přirozenost, spojil s sebou lidstvo tak pevným poutem lásky, že žádná jiná moc, vyjma vlastní volbu člověkovu, nemůže zrušit toto spojení.“ (Cesta 76)

12. úkol — 17. prosince 1938 — Z. s. 15.59

Vzrůst v milosti

Nové stvoření v Kristu

1. Jaký vzor dokonalosti jest dán křesťanům? 1. Jan. 3, 2. 3
2. Co jest nezbytné tomu, kdo chce vidět Pána? Žid. 12, 14
3. K jakému obrazu jsme stvořeni, když jsme oblékli nového člověka? Efez. 4, 24; 2. Kor. 3, 18
4. Co bude patrné v našem životě, když jsme se stali novým stvořením v Kristu? Gal. 2, 20

Stupně k dokonalosti

5. Jak je život zdokonalován krok za krokem? 2. Petr. 1, 5—7

„Kdo se řídí naučením apoštola, které dal církvi, tomu se dostane moci s hůry. Musíme růsti a všelikou pílí vynaložit na to, abychom upevnili své vyvolení. Ve všem, co mluvíme a činíme, představovat máme Spasitele. Musíme žít jeho životem. Zásady, jimiž On se řídil, mají být rozhodující v našem počínání si s těmi, kteří jsou kolem nás.“ (Test. IX. 186)

6. Jak nezbytná jest víra pro křesťana? Žid. 11, 1. 6

„Domnělá víra v Krista, která Jej přijímá jako Spasitele světa, nemůže nikoho spasit. Víra, vedoucí ke spasení, není pouhým uznáním pravdy. Kdo chce věřit teprve tehdy, až bude mít plné poznání, nemůže obdržet požehnání od Boha. Nestačí věřit v Krista, musíme věřit Jemu. Prospěje jenom ta víra, která Jej přijímá jako osobního Spasitele a přivlastňuje

si jeho zásluhy. Víra mnohých jest jenom domněním. Spasitelná víra jest smlouva s Bohem, v kterou vchází duše, jež přijímá. Pravá víra jest život. Živá víra značí ustavičný vzrůst v moci, pevnou důvěru, která duši pomáhá k vítězství.“ (Desire 347. Leben 186)

7. Co máme vyrozumívati ctností ve spojení s životem křesťanským? 2. Petr. 1, 5; Fil. 4, 8

8. Oč musí křesťan usilovati ve spojení s vírou a ctností? Efez. 1, 17; Fil. 3, 8

„Nic není způsobilejší k zesílení našeho rozumu, nežli zkoumání Písma svatého. Žádná kniha není tak působilá ku povznesení naší mysli, k zesílení naší duchovní moci, nežli hluboké, ušlechtilé pravdy biblické. Kdyby slovo Boží bylo zkoumáno tak, jak by zkoumáno býti mělo, potom shledali bychom mezi lidmi tak vysoký stupeň porozumnění, ušlechtilosti osobité povahy mravní a vytrvalosti v předsevzetích, s jakými se zřídka setkáváme. Z rychlého čtení Písma svatého máme jen nepatrný užitek. Někdo mohl pročísti celou Bibli od začátku až do konce a přece nemá porozumnění pro její krásy a nerozumí jejím skrytým pokladům. . . Bez vážného zkoumání, bez badání, které nebylo započato modlitbou, nemůžeme dosíci pravé moudrosti. . . Bible by nikdy neměla býti zkoumána bez předchozí modlitby. Nežli ji otevřeme, máme prositi o osvětlení Duchem svatým a bude nám dáno.“ (Cesta 98-100)

9. Co dále činiti bude ten, kdo usiluje o posvěcený život?

1. Kor. 9, 25; 2. Petr. 1, 6a

“Nemáme žádného práva přestupovati zásady a zákony zdravotní. Křesťané nemají následovati mravů a obyčejů světa. - Nespokojte se zůstáváním na nízkém stupni. Nejsme tím, čím bychom mohli anebo podle vůle Boží býti měli.“ (Counsels on Health 48.50)

10. Jaká vlastnost poslední církve bude v životě každého křesťana? 2. Petr. 1, 6b; Řím. 12, 12; Žid. 10, 36

Bojem posílen bude duchovní život. Zkoušky, v nichž jsme dobře ostáli, rozvinou stálost povahy mravní a vzácné duchovní ctnosti. Dokonalé ovoce víry, tichosti a lásky dozrává často nejlépe v bouři a temnotě.“ (Gleichnisse 60)

Podmínka k jednotě s Kristem

11. Oč prosil Spasitel pro své následovníky? Jan 17, 21-23

Jedno s Kristem značí žítí život pobožný. "Láska jest základem pobožnosti. Ať jakékoli jest vyznání, nikdo nemá čistou a pravou lásku k Bohu, nemá-li nežistnou lásku k svému bratru. Ale této lásky nikdy nemůžeme dosíci tím, když se pokoušíme jiné milovati. Co potřebujeme, jest láska Kristova v srdci. Když vlastní "já" zanikne v Kristu, pak samovolně vyprýští láska Kristova. Dokonalosti křesťanské povahy mravní jest dosaženo, jestliže máme ustavičné přání jiným pomáhati a býti jim ku požehnání, když záře slunce nebeského naplňuje naše srdce a zrcadlí se v našem obličejí." (Gleichnisse 380)

12. Co vyplyne z naší jednotnosti s Kristem a Otcem? Řím. 12, 10 Efez. 4, 32

"Kdybychom se před Bohem pokořili a byli přívětiví, zdvořilí soucitní, sta by se iich ku pravdě obrátilo tam, kde bývá nyní získán jenom leden. My sice vyznáváme, že isme obrázení, přece isme obtíženi mnohými nepravostmi. Naší předností však jest, složiti to u nohou Spasitelových a místo toho přijmouti jeho povahu a obraz. Spasitel čeká, abychom tak učinili." (Test. IX. 189)

13. Co nejvíce přispívá k tomu, abychom povahou podobní byli Kristu? 2. Petr. 1, 7b

"Jestliže milujeme Ježíše, rádi pro Něho budeme žítí, své díky rádi Mu přináseti a rádi pro Něho pracovati. Působiti pro Něho bude nám snadné; naším přáním také bude pro Něho trpěti a nésti únavy. S Ním budeme dbáti o duchovní spasení lidstva a míti tutěž vroucí lásku k duším, akou On měl." (Gleichnisse 48)

14. Co usuzuje apoštol ze vzrůstu v křesťanském životě? /

2. Petr. 1, 8

Každý, kdo vzrůstá v křesťanské zkušenosti, bude podle oho přináseti ovoce. To bude patrné v životě, zjeví se to v pravé horlivosti pro Spasitele.

Vítězný život

Vzorný život

1. Jak z milosti Boží žítí máme na tomto zlém světě?

Tit. 2, 11, 12

2. Jak je takový život umožněn? 1. Jan 5, 4

“Mnozí se domnívají, že není možné uniknouti moc hřícha; jsou nám však dána zaslíbení, že cele můžeme být naplněni božstvím. Náš cíl jest příliš nízký a cíl nám vyřčený jest mnohem vyšší.“ (E. G. W. v Review z 12. VI. 1892)

“Život učedníků Kristových, podobně jako jeho, má s vyznačovati stálým vítězstvím.“ (Diner 443)

3. Kterí muži jsou nám v tom dáni za příklad? Žid. 11

5; Luk. 1, 5, 6

4. Co jest předním požadavkem k vítěznému životu? Ja

5, 30; Fil. 4, 13

“Samí sebe nemůžeme ochrániti od hříchu ani jedné chvíle; vždycky jsme závislí na Bohu.“ (Desire o. A. 180)

Pokrok v křesťanské zkušenosti

5. Jak apoštol zdůrazňuje nezbytnost podrobiti se Kristu

1. Petr. 3, 15

“Jestliže si tak budeme státi k Bohu, spojí se s námi a naše srdce i mysl uvede v takovou shodu se sebou, že poslušností k Bohu uskutečníme všechny naše záměry. Věří a posvědčená duše nalezne největší radost v sloužení Bohu“ (Desire 668. Leben 383)

6. Čeho si můžeme býti jisti, když se vzepřeme ďáblu

Jak. 4, 7

“Všecko závisí na správné činnosti vůle.“ (Cesta 49)

Jsmeli s Kristem spojeni, může toto spojení býti udrženo jenom opravdovou modlitbou a stálým úsilím. Musíme odpírati, sebe zapírati a přemáhati. Vítězství lze nám dosíci milostí Boží, zmužilostí, vírou a vzrůstáním.“ (Test. V. 231)

Nikdo z nás nemůže se nechat nésti vzhůru, ale každý jest nucen rozhodnouti se a vytrvale usilovati. Tohoto bo

musí se všichni účastniti osobně. Nikdo za nás nemůže bojovati. Jeden každý jest odpověděn za výsledek boje.“ (Fußspuren 434)

V odpírání ďáblu musíme míti na zřeteli tři věci: Bojujeme proti nepříteli přemoženému; nevydávati se v nebezpečí, vyčkati vhodné chvíle; musíme znáti lest a úskoky satanovy. (2. Kor. 2, 11) “Nic satana tolik neznepokojuje, jako když známe jeho záměry.“ (Test. 2. 572)

7. Čeho je dále potřebí k vítězství? Jak. 4, 8

Denně se musíme blížit k Bohu a přijímati to, co jest nezbytné k našemu vzrůstu, právě tak, jako denně musíme uspokojovati tělesné potřeby.

“To budiž váš každodenní úkol! Předložte Mu všechny své úmysly, aby byly podle jeho božské moudrosti buď uskutečněny, anebo jich bylo zanecháno. Tak den ze dne zasvěcujte a odevzdávejte Bohu svůj život a on bude se životu Kristovu stále více podobati.“ (Cesta 74)

8. Které jsou tři požadavky duchovní?

Odpověď: Duchovní pokrm, modlitba a sloužení Kristu.

“Slovo Boží umrtvuje starou povahu a zplozuje nový život v Kristu.“ (Desire o. A. 391)

“Modlitba jest dýcháním duše. Je to tajemství síly vnitřního člověka. Její místo nemůže zaujmouti nic jiného; ona také udržuje zdraví duše.“ (Diener d. E. 226)

“Nejčistší a nejvyšší posvěcení se Bohu zjevuje se v opravdovém přání a úsilí získávati duše pro Spasitele.“ (Test. III. 187)

Žítí pro lepší zem

9. Jak apoštol vyjadřuje svou naději víry? Fil. 3, 20; Kol. 1, 13

Rostliny, ryby a ptáci žítí mouhou ve svých oblastech. Tak je to i s křesťanem. On žije v hříšném světě. Vidí jej, pocituje jej a přichází s ním do styku, dokud není z něho vyproštěn. Člověk sice může žítí ve vodě, v oblasti ryb, ale musí míti oblek potápníka a stále zasobován čerstvým vzduchem. V témž smyslu může křesťan žítí křesťanským životem v hříšném světě, jsouc oděn výzbrojí nebeskou a posilován s hůry.

10. Jak často musí býti obnovován vnitřní člověk? 2. Kor. 4, 16

11. Co musíme činit k obnovení této síly? Izai. 40, 31

12. V jakém směru musí býti nový člověk obnovován? Kol. 3, 10

“Život v Kristu jest život blaženého klidu. Nemusí vždy býti naplněn pocitem rozkoše, nýbrž pokojnou, pevnou důvěrou. Vaše naděje není ve vás, nýbrž v Kristu! Vaše slabost spojuje se s jeho silou, vaše nevědomost s jeho moudrostí, vaše křehkost s jeho vytrvalostí a mocí. Nehleďte sami na sebe, nýbrž na Krista! Dlejte v myšlenkách u jeho lásky, vytrvalosti a dokonalosti jeho osobité povahy. Kristus ve svém sebezapření, ve své pokoře, čistotě a svatosti, ve své nevýslovné lásce měl by duše naše naplniti vážnými úvahami. Pouze když Jej milujeme, když následujeme jeho příkladu, když se na Něho úplně spoléháme, býváme přeměněni v jeho obraz.“ (Cesta str. 74. 75)

14. Úkol — 31. prosince 1938. Z. s. 16.07

O s l a v e n í

Nadějné očekávání

1. Co očekávají následovníci Kristovi? Řím. 8, 23. 24;

Fil. 3, 20. 21 *Člověk v Římě, Jeruzalémě, Kóře*
Tato naděje jest v Kol. 1,23 nazývá “nadějí evangelia”.

2. Co očekává spravedlnost víry? Tit. 2, 13

3. Co praví apoštol o této naději? Kol. 1, 27

Znovuzřízení ztracené slávy

4. Čím Bůh korunoval člověka při stvoření? Ž. 8, 6

5. Jak pozbyl člověk této slávy? Řím. 3, 23

6. Kdy tato sláva bude znovuzřízena? 1. Petr. 5, 4; Kol. 3, 4

7. Jak tato naděje křesťana udržována jest i v utrpení? Řím. 8, 18; 2. Kor. 4, 17. 18

“Kdo jest ochoten vzdáti se svých zamilovaných úmyslů i libůstek, když zazní hlas Prozřetelnosti? Kdo chce na se vzíti nové povinnosti a vkročiti do nových území, aby

tam s pevným a ochotným srdcem konal dílo Boží a svou ztrátu pro Pána Ježíše pokládal za zisk? Kdo to učiní, má víru Abrahamovu a s ním bude účastníkem veliké slávy, již nejsou rovna utrpení času nynějšího.“ (Patr. a pror. 119)

Choditi s Kristem

8. Čeho musíme býti účastni, než budeme míti účast v jeho slávě? 2. Petr. 1, 4; 1. Petr. 4, 13; 5, 1

“Utrpeními a pronásledováními se zjevuje sláva - povaha Boží - na jeho vyvolených. Lidu Božím, světem nenaviděnému a pronásledovanému dostává se vychování ve škole Kristově.“ (Myšlenky 43)

9. Jak veliké požehnání přináší tato naděje věřícímu?

1. Jan. 3, 3

“Jako Bůh čistý jest, tak má býti a bude čistý člověk, když Kristus, ta naděje slávy, bude v něm; neboť potom půjde jeho šlépějími a vyzařovati bude jeho povahu.“ (Diener d. E. 323)

Pamatujte, že Kristus nemůže býti naším Králem slávy dříve, dokud se nestal naším Králem spravedlnosti.

Slavné splnění naděje

10. K čemu je vyzváno všeliké stvoření? Ž. 96, 11-13

Když královna ze Sáby viděla bohatství Šalomounovou a slyšela jeho moudrost, byla přemožena údivem a zvolala: “Nebylo mi praveno ani polovice.“ Tak i svatí, až přijde Kristus v slávě a vejdou s Ním do slavné říše, zvolají: “Co oko nevidalo, co ucho neslýchalo, aniž na srdce lidské vstoupilo, to připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“ Všecko, co dítky Boží na zemi přijali skrze poznání Boží, působením Ducha svatého a v naději budoucnosti, jsou jenom slabé záblesky budoucí slávy.

11. S jakou radostí hleděti budou vykoupení v tvář Spasitele? Ž. 17, 15

“Slavné bude vysvobození těch, kteří trpělivě čekali na jeho příchod a jejich jména zapsána jsou v knize života.“ (Spor 387)

12. Co jest jediným základem takovéto naděje? Kol. 1, 27; 3, 4

“Ne méně žádoucí jest též místo. Jest tam Ježíš, nejkrásnější mezi desetitisíci; trůn Boží a Beránkův, před nímž zář slunce bledne jako hvězda před svítáním nového dne. Tam jest město z jaspisu a zlata, které vystavěl Bůh; proud vody živé, v jehož vlnkách zrcadlí se sláva Boží a jehož vody vytékají z trůnu Božího. Je tam také strom života s listím k zdraví národů a ovocem, dávajícím život. Bude tam Abraham, Izák, Jákob, Noé, Job, Daniel, proroci, apoštolé, mučedníci a zástup vykoupených. Tam jsou stále zelenající se nívy, nevadnoucí květiny, nikdy nevysychající potoky vod, zkáze nepodléhající úrody pole i zahrad, stále zářící koruny, libě znějící harfy a vše, co si vykoupený hříšník přáti může.

Ó přijdiž brzy dni pokoje, vítězství a slávy! Přijďte andělé a shromážďte vyvolené! Ó Pane, splň své zaslíbení a uveď nás v zemi nepomíjející slávy! Přijdiž brzy, Pane Ježíši!“ (Daniel Offenb. 814, 815)

Dnešní dary jsou pro mis. pole Středoevrop. oddělení.

Starý rok se opět k svému konci sklání,
buď i dále s námi Boží požehnání.
Cokoli at nový rok nám zase nese,
my jen vždycky v Pánu znovu radujeme se!
On nám znovu chce dát moudrost svou i sílu,
bychom dále byli věrni jeho dílu.
Potom v jeho síle jistě zvítězíme —
v jeho říši slávy Jej pak oslavíme.

Nezapomeňte včas obnoviti předplatné

na „Hlasatel Pravdy“
„Stráž Sionskou“
„Biblických úkolů“

Tiskl R. Polák a syn, Brno